

og da stillede Sagen sig saaledes, at hele Finansudvalget foreslog at henvise det til Ministerens Overvejelse. Henvisningen vedtoges enstemmigt her i Tinget, og Ministeren gav under Forhandlingerne Tilsagn om, at han vilde gøre Sagen til Genstand for Overvejelse. Desuagtet blev der til Tillægsbevillingslovens 2den og 3die Behandling stillet de bekendte Ændringsforslag, der, som der er erindret om, blev forkastede her i Tinget, uanset at foruden Forslagsstillerne og deres Meningsfæller ogsaa en større Del af Højre stemte for disse Ændringsforslag.

Jeg skal ikke udtale nogen Kritik — det vilde være ganske urigtigt fra min Side — over den Holdning, der nu af enkelte Medlemmer, i Modsætning til i Fjor, er indtaget, saaledes ogsaa af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted). Jeg skal kun sige, hvad selve Sagen angaar, at jeg ser ikke rettere, end at, efter at Ministeren nu har udtalt sig, som han har gjort, og henvist til den Kommission, han har nedsat, og oplyst, at han forventer, den vil være færdig saa tidlig paa Sommeren, at Regeringen kan forelægge Forslag i næste Rigsdagssamlings Begyndelse, bliver det fra næste Rigsdagssamlings Begyndelse Rigsdagens egen Sag, hvorledes dette Spørgsmaal yderligere skal forberedes. Det skal da vise sig ved den Behandling, Rigsdagen underkaster Spørgsmaalet, hvorledes Sagen vil blive ordnet, navnlig ogsaa, hvor tidligt det bestaaende Forhold kan forandres. Der er derfor for mig ikke nogen Tvivl om, at jeg vil kunne stemme over det foreliggende Forslag, ganske som jeg stemte i Fjor, og vente, indtil det viser sig, hvorledes Stillingen i det hele bliver.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der har stillet en Række Forslag om en anden Postering paa § 6, vil jeg bemærke, at for saa vidt hans Bestræbelser ere gaaede ud paa, at rette visse Posteringsforhold paa Finanslovsforslaget, kunde jeg være enig i den Tendens, ud fra hvilken han har handlet, men jeg tror ikke, det ærede Medlem har været opmærksom nok ved Affattelsen af sine Forslag, og derfor har grebet noget fejl ved denne Affattelse og er kommen til at stille nogle Forslag, der ere uskikkede til at blive vedtagne. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem om at skænke de Udtalelser, der ogsaa i den Henseende faldt fra den højtærede Ministers Side, Opmærksomhed og derefter tage sine Ændringsforslag tilbage.

Allerede ved Finanslovens 1. Behandling udtalte jeg mig om det ønskelige i en Ændring af de forskellige Posteringsforhold paa Finansloven. Jeg henviste saaledes til Ombygningen af Posthuset i Frederikshavn, der skal ske dels paa Postvæsenets, og dels paa Telegrafvæsenets Regning, og at den Del af Udgiften, 11,000 Kr., der falder paa Postvæsenet, er en ordinær Udgift under Postvæsenet, medens den Del af Udgiften, 11,000 Kr., der skal ske for Telegrafvæsenets Regning, er en „Erhvervelse af Formue“. Det forekommer mig, at det er den Art Posteringsforhold, vi maa se at komme bort fra, og jeg mener at have opfattet Finansministeren saaledes, at han vil gaa videre paa den Vej, han for øvrigt allerede har betraadt: at rense Finansloven for den Slags Pletter.

Det Spørgsmaal, som jeg i Aften væsentligst vil skænke min Opmærksomhed, er det Ændringsforslag, der er stillet udenfor Udvalgets Ændringsforslag af det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk): „Til Opførelse af Høfder udfor Bovbjerg, 160,000 Kr.“ Jeg ønsker at støtte det ærede Medlems Forslag; jeg tror, jeg tør sige om min Stilling her paa Rigsdagen, hvad denne Sag angaar, at jeg er det Medlem af dem, der ere tilbage af dem, der oprindelig havde med dette Spørgsmaal at gøre, der mest har beskæftiget sig dermed. Jeg har søgt at følge dette Spørgsmaal om Beskyttelse af Kyster Nord og Syd for Thyborønkanalen fra den allertidligste Tid, det kom frem, nemlig i Begyndelsen af Halvfjerdserne, og jeg er vedbleven at følge denne Sag med saa stor Opmærksomhed, at jeg næsten aarlig har foretaget Rejser til disse Kyster for at se, hvorledes Forholdene udvikle sig. Jeg er da bleven fast i den Overbevisning, at den Beslutning, man i sin Tid tog om at sikre Kysten mod Vesterhavet mellem Limfjorden og Vesterhavet, var en rigtig Foranstaltning, og at det er en stor Lykke, at den er bleven sat i Værk og gennemført og opretholdt indtil vore Dage. Nu staar der et mindre Stykke tilbage, netop det udfor Bovbjerg.

For Tiden arbejdes der paa at anvende hele den Bevilling, som blev givet til Sikring af Tangen Nord for Indsejlingen ved Thyborøn, den saakaldte Aggerlange, og under Arbejdet her er jeg bleven opmærksom paa, at man efterhaanden er kommen til at anvende en Form for Høfder ved denne Kystsikring, som er af en langt solidere Art end den, man oprindelig anvendte. Den ny Form synes at